

Asia C-435/23

**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä**

Jättämispäivä:

13.7.2023

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Okrazhen sad Smolyan (Bulgaria)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

12.7.2023

Vastaja ja valittaja:

Glavna direksia "Granichna politsia" kam Ministerstvo na
vatreshnite raboti

Kantaja ja vastapuoli:

BO

Pääasian kohde

Glavna direksia "Granichna politsia" kam Ministerstvo na vatreshnite raboti (Bulgarian sisäministeriön alainen rajapoliisin pääosasto) on tehnyt ennakkoratkaisua pyytävään tuomioistuimeen, Okrazhen sad Smolyaniin (maakunnallinen tuomioistuin, Smolyan, Bulgaria), valituksen Rayonen sad Smolyanin (piirituomioistuin, Smolyan, Bulgaria) 7.3.2023 antamasta tuomiosta, jolla hyväksyttiin BO:n, joka on kyseisessä pääosastossa työskentelevä poliisi, nostama kanne, jossa vaadittiin pääosaston määräämistä maksamaan hänelle tehdystä yötyöstä kuuluva korvaus.

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeusperusta

Unionin oikeuden tulkinta; SEUT 267 artikla

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko direktiivin 2003/88/EY 12 artiklan a alakohtaa ja johdanto-osan kahdeksatta perustelukappaletta sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 ja 31 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle lainsäädännölle (tässä tapauksessa sisäministeriöstä annetun lain [Zakon za ministerstvoto na vatreshnite raboti] 187 §:lle), joka sen vuoksi, että siinä ei sallita sitä, että yksityisen sektorin työntekijöitä koskevien yleisten säännösten mukaista yötyön lyhyempää kestoja päivätyöhön verrattuna sovelletaan myös poliisien ja palomiesten kaltaisiin julkisen sektorin työntekijöihin, jotka tekevät vuoro- ja yötyötä (kyseisen lain 142 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen virkamiehet), johtaa seuraavaan erilaiseen kohteluun, jolla ei ole oikeudellisesti hyväksyttävää tavoitetta:

julkisen sektorien työntekijöistä, jotka hoitavat yleisen järjestyksen ylläpitämiseen ja väestön suojeluun liittyviä erityisen tärkeitä tehtäviä (nyt tarkasteltavassa tapauksessa sisäministeriöstä annetun lain 142 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen poliisit ja palomiehet, jotka tekevät vuoro- ja yötyötä), koostuva ryhmä asetetaan epäedullisempaan asemaan

a) sekä sellaisista saman julkisen sektorin työntekijöistä koostuvaan toiseen ryhmään nähden, jotka hoitavat samoja yleisen järjestyksen ylläpitämiseen ja väestön suojeluun liittyviä erityisen tärkeitä tehtäviä mutta jotka eivät tee vuoro- ja yötyötä (nyt tarkasteltavassa tapauksessa sisäministeriöstä annetun lain 142 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen muuten virkamiehet) ja jotka saavat tästä huolimatta samat edut (esim. ikälisä, pitempi palkallinen loma, alhaisempi eläkeikä, korkeammat korvaukset palveluksesta erottaessa) kuin vuoro- ja yötyötä tekevät poliisit ja palomiehet;

b) että sellaisiin yksityisen sektorin työntekijöihin nähden, jotka tekevät vuoro- ja yötyötä mutta jotka eivät saa samoja etuja, koska he eivät hoida samoja yleisen järjestyksen ylläpitämiseen ja väestön suojeluun liittyviä erityisen tärkeitä tehtäviä, joiden perusteella nämä edut myönnetään kokonaisuudessaan julkisen sektorin työntekijäryhmälle (kaikille sisäministeriöstä annetun lain 142 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetuille virkamiehille)?

2. Onko direktiivin 2003/88/EY 12 artiklan a alakohtaa ja johdanto-osan kahdeksatta perustelukappaletta sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 ja 31 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä sitovan kansallisen oikeuskäytännön (kuten käsiteltävässä asiassa Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgarian [ylin tuomioistuin, Bulgaria] yhteisen siviilijaoston asiassa nro 1/2020 15.3.2023 antaman tulkintatuomion nro 1) soveltamiselle, jos tämä soveltaminen johtaa unionin oikeuden vastaiseen lopputulokseen, nimittäin ensimmäisessä kysymyksessä kuvattuun erilaiseen kohteluun, jossa eriarvoisuus ei perustu objektiiviseen ja asianmukaiseen perusteeseen eli sillä ei ole oikeudellisesti hyväksyttävää tavoitetta eikä se ole oikeassa suhteessa tavoitteeseen nähden?

Unionin oikeussäännöt ja unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö, joihin viitataan

Euroopan unionin perusoikeuskirja (jäljempänä perusoikeuskirja), 20, 31 ja 47 artikla

Tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4.11.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/88/EY, johdanto-osan toinen, neljäs, seitsemäs, kahdeksas ja kymmenes perustelukappale sekä 12 artiklan a alakohta

Unionin tuomioistuimen tuomio 24.2.2022, Glavna direksia ”Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto” (C-262/20, EU:C:2022:117; jäljempänä tuomio C-262/20); tuomio 4.5.2023, Glavna direksia ”Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto” (Yötyö) (C-529/21–C-536/21 ja C-732/21–C-738/21, EU:C:2023:374; jäljempänä tuomio yhdistetyissä asioissa C-529/21–C-536/21 ja C-732/21–C-738/21); tuomio 5.10.2010, Elchinov (C-173/09, EU:C:2010:581); tuomio 8.11.2016, Ognyanov (C-554/14, EU:C:2016:835); tuomio 30.6.2022, Profi Credit Bulgaria (Kuittaaminen viran puolesta kohtuuttoman ehdon tapauksessa) (C-170/21, EU:C:2022:518) ja määräys 17.1.2023, TBI Bank (C-379/21, EU:C:2023:29)

Kansalliset oikeussäännöt

Bulgarian tasavallan perustuslaki (Konstitutsia na Republika Balgaria): 16 §, 48 §:n 5 momentti ja 116 §:n 1 momentti

Työkoodeksi (Kodeks na truda): 140, 152, 153 ja 261 § sekä 15 luku

Sosiaaliturvakoodeksi (Kodeks za sotsialno osiguryavane), 69 §

Sisäministeriöstä annettu laki (Zakon za ministerstvoto na vatreshnite raboti, jäljempänä ZMVR): 2, 142, 178, 179, 181, 183, 187, 188, 189, 190, 234, 238 § jne.

Tuomioistuinjärjestelmää koskeva laki (Zakon za sadebnata vlast), 124 ja 130 §

Yksityisistä turvallisuusyrityksistä annettu laki (Zakon za chastnata ohranitelna deynost), 2 ja 50 §

Sisäministeriön virkamiesten työajan järjestämisestä ja jakamisesta, työaikojen rekisteröinnistä, säännöllisen työajan ulkopuolella suoritetusta työstä maksettavasta korvauksesta, päivystystä koskevista säännöistä, lepoajasta ja tauoista vuosina 2014, 2015, 2016, 2020 ja 2022 annetut sisäministeriön määräykset (Naredbi na ministara na vatreshnite raboti za reda i organizatsiata i razpredelyaneto na rabotnoto vreme, za negovoto otchitane, za kompensiraneto na rabotata izvan redovnoto rabotno vreme, rezhima na dezhurstvo, vremeto za otdih

i pochivkite na darzhavnite sluzhiteli v Ministerstvoto na vatreshnite raboti 2014, 2015, 2016, 2020 i 2022)

Palkkarakenteesta ja - järjestelyistä vuonna 2007 annettu määräys (Naredba za strukturata i organizatsiata na rabotnata zaplata; jäljempänä NSORZ), 8 § ja 9 §:n 2 momentti

Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria (jäljempänä VKS): yhteisen siviilijaoston asiassa nro 1/2020 15.3.2023 antama tulkintatuomio nro 1

Yhteenveto tosiseikoista ja menettelystä

- 1 BO on ZMVR:n 142 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu virkamies; hän on virkasuhteessa sisäministeriön alaiseen rajapoliisin pääosastoon ja työskentelee johtavana poliisivirkamiehenä Zlatogradin (Bulgaria) rajapoliisiasemalla.
- 2 Hän työskentelee 12 tunnin vuoroissa, jotka laskennallisesti tasataan tietyn ajanjaksoin. Riidanalaisena ajanjaksona 11.10.2019–30.9.2022 hän teki yötyötä yhteensä 1 272 tuntia.
- 3 BO väittää, että nämä yötyötunnit olisi korvausta laskettaessa pitänyt muuntaa kertoimella 1,143 päivätyötunneiksi, kuten yksityisen sektorin työntekijöiden osalta säädetään. Hänen mukaansa ZMVR:n ja sen täytäntöönpanomääräysten erityissäätelyssä on ollut vuoden 2014 jälkeen aukko, joka on suljettava soveltamalla toissijaisesti yleisen työoikeuden asiaa koskevaa säännöstä, nimittäin NSORZ:n 9 §:n 2 momenttia. Kyseisen säännöksen mukaan työajan kokonaistasauksessa yötyötunnit on muunnettava päivätyötunneiksi kertoimella, joka vastaa päivätyön säännöllisen keston suhdetta yötyön keston.
- 4 BO nosti tästä syystä kanteen ensimmäisen asteen tuomioistuimena toimineessa Rayonen sad Smolyanissa ja vaati etenkin, että Glavna direksia ”Granichna politsia” määrätään maksamaan hänelle 1 886,10 Bulgarian levaa (BGN), toisin sanoen korvaus, jota hänelle ei ole maksettu hänen 11.10.2019–30.9.2022 tekemästään yötyöstä, vastaavine korkoineen.
- 5 Ensimmäisen asteen tuomioistuin hyväksyi kanteen ja totesi, että laissa olevan aukon vuoksi on sovellettava toissijaisesti NSORZ:n 9 §:n 2 momenttia, koska muutoin sisäministeriön virkamiehiä, jotka tekevät yö- ja vuorotyötä, kohdellaan kielletysti eri tavalla sekä ministeriön muihin virkamiehiin että sopimussuhteisiin toimihenkilöihin ja yksityisen sektorin työntekijöihin nähden.
- 6 Glavna direksia ”Granichna politsia” on valittanut kyseisestä tuomiosta ennakkoratkaisua pyytävään tuomioistuimeen.

Pääasian asianosaisten keskeiset lausumat

- 7 Valituksessaan Glavna direksia ”Granichna politsia” väittää, ettei ZMVR:ssä ole lainaukkoa. Siihen ei sisälly perustaa yötyön muuntamiselle päivätyöksi, koska päivätyölle on vahvistettu sama tavanomainen kesto kuin yötyölle. Sisäministeriötä koskevan erityissäätelyn ja yleisen työoikeuden välinen ero johtuu niiden yhteiskuntasuhteiden merkityksestä, joita liittyy sisäministeriön alaisten poliisien ja palomiesten erityistehtävien hoitamiseen.
- 8 Tämän erityispiirteen vuoksi syrjivää kohtelua ei esiinny. Sisäministeriön virkamiehet työskentelevät tosin epäedullisemmissä työoloissa, ja heille asetetaan korkeampia vaatimuksia kuin sopimussuhteisille toimihenkilöille, yksityisen sektorin työntekijöille ja muille virkamiehille; heidän osaltaan säädetään kuitenkin useista korvausmekanismeista, aineellisista lisäkannustimista ja aineettomista eduista, joita ei myönnetä yksityisen sektorin työntekijöille tai sopimussuhteisille toimihenkilöille, sisäministeriön sopimussuhteiset toimihenkilöt mukaan luettuina, eikä muille virkamiehille (esim. korkeampi palkka ja korkeampi sosiaaliturvan taso ylityökorvauksen, lepoaikojen, lomien ja muiden etuuksien muodossa).
- 9 Valituksessaan Glavna direksia ”Granichna politsia” myös väittää, että tämä tulkinta on täysin sopusoinnussa unionin tuomioistuimen tuomiossa C-262/20 esittämien päätelmien kanssa.
- 10 Vastauksessaan BO toistaa syrjintää koskevan väitteen. Hänen mukaan tällä välin (asiassa nro 1/2020) annettu VKS:n tulkintatuomio on ristiriidassa unionin tuomioistuimen tuomiossa C-262/20 esittämien päätelmien kanssa. Hän vaatii, että asiassa pyydetään ennakkoratkaisua unionin tuomioistuimelta.

Yhteenveto ennakkoratkaisupyynnön perusteluista

- 11 Vuorotyötä tekevät poliisit ja palomiehet ovat nostaneet viimeisten kolmen vuoden aikana Bulgarian ensimmäisenä oikeusasteena toimivissa piirituomioistuimissa satoja siviilikanteita, joissa sisäministeriön toimivaltaisia pääosastoja vaaditaan maksamaan heille palkanlisä heidän tekemästään yötyöstä. Vuoden 2023 alusta 12.7.2023 saakka Okrazhen sad Smolyanissa (maakunnallinen tuomioistuin) on pantu vireille jo 142 muutoksenhakumenettelyä piirituomioistuinten ratkaisusta. Riita-asian arvo huomioon ottaen Okrazhen sadin ratkaisut ovat lopullisia, eikä niistä voida tehdä kassaatiovalitusta VKS:ään.
- 12 Samankaltaisessa asiassa (C-262/20) esitetyn Rayonen sad Lukovitin ennakkoratkaisupyynnön yhteydessä unionin tuomioistuin on todennut, ettei direktiivissä 2003/88 edellytetä sellaisen kansallisen lainsäädännön antamista, jossa säädetään, että julkisen sektorin työntekijöiden, kuten poliisien ja palomiesten, yötyön säännöllinen kesto on lyhyempi kuin näiden työntekijöiden osalta säädetty päivätyön säännöllinen kesto, ja että perusoikeuskirjan 20 ja 31 artikla eivät ole esteenä sille, että jäsenvaltion lainsäädännössä yksityissektorin työntekijöiden osalta seitsemäksi tunniksi vahvistettua yötyön säännöllistä kesto

ei sovelleta julkisen sektorin työntekijöihin, mukaan lukien poliisit ja palomiehet, jos tällainen erilainen kohtelu perustuu objektiiviseen ja kohtuulliseen perusteeseen eli kun se vastaa asianomaisessa lainsäädännössä hyväksyttävästi tavoiteltua päämäärää ja kun se on oikeassa suhteessa tähän päämäärään.

- 13 Ottaen huomioon muun muassa mainitun unionin tuomioistuimen tuomion VKS on edellä mainitussa tulkintatuomiossa todennut, että sisäministeriön työntekijöiden tekemästä yötyöstä maksettavaan korvaukseen voidaan soveltaa pelkästään erityistä ZMVR-lakia ja sen täytäntöönpanosäädöksiä. Lainsäätäjä on kyseistä lakia antaessaan ottanut huomioon yötyön haitalliset seuraukset sisäministeriön työntekijöille ja säätänyt vastaavista korvausmekanismeista, kuten ikälisistä, pitemmästä palkallisesta vuosilomasta, palveluksesta erottaessa maksettavasta korvauksesta, ylityökorvauksia koskevasta edullisemmasta järjestelmästä, sosiaalivakuutusmaksujen maksamisesta vapauttamisesta, edullisemmista ehdoista eläkeoikeuksien saamiselle ja muista vastaavista eduista.
- 14 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin kuitenkin huomauttaa, ettei tosiasiallisesti ole mitään sellaista korvausmekanismia, joka olisi otettu käyttöön juuri sitä tarkoitusta varten, että yötyötä tekeville poliiseille ja palomiehille korvataan sen yötyölisän poistaminen, jota heille maksettiin ennen vuotta 2014 sellaisten säännösten perusteella, joissa säädettiin yötyön päivätyöksi muuntamisen osalta samasta menetelmästä kuin NSORZ:ssa. Kaikki VKS:n mainitsevat korvausmekanismit olivat käytössä jo ennen vuotta 2014.
- 15 ZMVR:n 142 §:n 1 momentin 1 kohdassa mainittuihin virkamiehiin, toisin sanoen BO:n kaltaisiin poliiseihin ja palomiehiin, kuuluu myös suuri määrä virkamiehiä, jotka eivät tee vuoro- ja yötyötä. Sisäministeriön käsiteltävässä asiassa toimittamista tiedoista ilmenee tosiasiallisesti, että vuosina 2019, 2020, 2021 ja 2022 keskimäärin 65,20 prosenttia palomiehistä ja poliiseista teki vuoro- ja yötyötä ja 34,80 prosenttia ei tehnyt. Näiden tietojen ja säännösten tarkastelun perusteella voidaan samanaikaisesti todeta, että mainitut edut myönnetään kaikille ZMVR:n 142 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetuille virkamiehille eikä vain vuorotyötä tekeville. Jotkin näistä eduista hyödyttävät myös ZMVR:n 142 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuja virkamiehiä, toisin sanoen sisäasiainministeriön virkamiehiä, jotka eivät ole poliiseja tai palomiehiä, ja jotkin niistä myönnetään jopa kaikille sisäasiainministeriön työntekijöille, myös työsopimussuhteessa oleville.
- 16 Edellä esitetyistä syistä kuvattuja etuja ei voida pitää VKS:n tulkintatuomiossa tarkoitettuina korvausmekanismeina eikä unionin tuomioistuimen tuomion C-262/20 51 kohdassa tarkoitettuina muina suojelutoimina. Ne eivät nimittäin kohdistu erityisesti virkamiehiin, jotka tekevät yötyötä vuorotyön yhteydessä, eikä niitä myöskään myönnetä heidän yötyönsä vuoksi ja sen keston perusteella, toisin sanoen ne eivät liity suoraan yötyön luonteeseen.
- 17 Nämä edut myönnetään yksiselitteisesti ZMVR:n 2 §:n mukaisten sisäministeriön toimintojen – kansalaisten oikeuksien ja vapauksien suojeleminen, rikollisuuden

torjunta, kansallisen turvallisuuden suojeleminen, yleisen järjestyksen ylläpitäminen ja tulipalojen ehkäiseminen sekä väestön suojeleminen – erityisen merkityksen perusteella.

- 18 Se, että yksityisellä sektorilla työskentelevät työntekijät eivät saa mainittuja etuja, johtuu siitä, että he eivät hoida yhteiskunnallisesti erityisen merkittäviä tehtäviä, kuten ZMVR:n 2 §:ssä säädetään, eikä siitä, että nämä edut muodostavat nimenomaisesti korvauksen yötyöstä. Yksityisen sektorin työntekijät saavat yötyöstä korvauksen, joka lasketaan NSORZ:ssa säädettyjen menetelmien mukaisesti, toisin sanoen muuntamalla yötyötunnit päivätyötunneiksi kertoimella 1,143, ja sen lisäksi yötyölisän.
- 19 Yhteenvedona voidaan todeta, että poliisit ja palomiehet, jotka tekevät vuoro- ja yötyötä, saavat etuja, jotka myönnetään myös työntekijöille, jotka eivät tee vuoro- tai yötyötä. Näitä etuja ei myönnetä heidän tekemänsä yötyön vaan niiden erityistehtävien vuoksi, joita he hoitavat kansalaisten oikeuksien ja vapauksien sekä yleisen järjestyksen ja turvallisuuden suojelejoina. Käsiteltävän asian kantajan kaltaisiin poliiseihin ja palomiehiin ei voida samanaikaisesti soveltaa NSORZ:n mukaisia menetelmiä, jotka puolestaan hyödyttävät yksityisen sektorin työntekijöitä, joilla ei kuitenkaan ole oikeutta ZMVR:n mukaisiin etuihin, koska he eivät hoida kyseisen lain mukaisia erityistehtäviä.
- 20 Nykyään ei siis ole muuta mahdollisuutta korvata asianmukaisesti yötyöstä kantajalle ja muille poliiseille ja palomiehille, jotka hänen tavoin tekevät vuoro- ja yötyötä, aiheutuvaa rasitusta kuin soveltaa NSORZ:n mukaisia menetelmiä, mikä ei kuitenkaan ole lain ja VKS:n tulkintatuomion mukaan sallittua.
- 21 Yhdistetyissä asioissa C-529/21–C-536 ja C-732/21–C-738/21 antamansa tuomion 63 kohdassa unionin tuomioistuin katsoi, että kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on tutkia, perustuuko mahdollinen erilainen kohtelu objektiiviseen ja kohtuulliseen perusteeseen eli vastaako se asianomaisessa lainsäädännössä hyväksyttävästi tavoiteltua päämäärää, ja onko se oikeassa suhteessa tähän päämäärään.
- 22 Käsiteltävässä asiassa tehdyn tarkastelun perusteella ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin on vakuuttunut siitä, että se, ettei ZMVR:ssä ja asiaa koskevissa määräyksissä, nykyisin sovellettava vuonna 2022 annettu määräys mukaan luettuna, ei säädetä nimenomaisesti yötyön lyhyemmästä kestosta verrattuna päivätyöhön, johtuu tosiasiallisesti siitä, että oli tarkoitus saada aikaan huomattavia säästöjä.
- 23 Valtaosa poliiseista ja palomiehistä tekee nimittäin vuoro- ja yötyötä (sisäministeriön tietojen mukaan keskimäärin 65,20 prosenttia vuosina 2019, 2020, 2021 ja 2022), ja samassa tilanteessa ovat paitsi vuoro- ja yötyötä tekevät poliisit ja palomiehet myös esimerkiksi vuoro- ja yötyötä tekevät oikeusministeriön alaisen valvonnan pääosaston ja vankeinhoidon pääosaston virkamiehet. Kuten Rayonen sad Lukovitin (C-262/20) esittämässä ennakkoratkaisupyynnössä todetaan, vuoden 2016 määräyksen antamisen

yhteydessä laaditussa sisäministeriön selvityksessä viitattiin jo siihen, että jos ammattiliittojen yötyötä koskeva ehdotus hyväksytään, tarvitaan lisärahoitusta, jonka määrä olisi heinäkuun 2016 tietojen perusteella laskettuna vuosittain 18 324 000 BGN.

- 24 ZMVR:n muuttamista koskevan vuoden 2020 lakiehdotuksen, jossa esitettiin, että poliisien ja palomiesten päivä- ja yötyön tavanomainen kesto on sama, perusteluissa todetaan, että sen tarkoituksena on ”yhtenäistää säännösten soveltamista, säännellä yötyötä ja sulkea erityislaissa olevat lainaukot”. Toisin sanoen muutos tehtiin myös niiden kansallisten tuomioistuinten oikeuskäytännön torjumiseksi, jotka katsovat, että ZMVR:ssä on lainaukko ja soveltavat tästä syystä käsiteltävään asiaan rinnastettavien asioiden ratkaisemiseen analogisesti NSORZ:aa ja hyväksyvät kanteet.
- 25 Unionin tuomioistuimen tuomion C-262/20 mukaan tällaiset syyt, muun muassa taloudellisten varojen säästäminen, ei kuitenkaan voi olla peruste erilaiselle kohtelulle, eivätkä ne heijasta lainsäädännössä hyväksyttävästi tavoiteltua päämäärää, joka voisi oikeuttaa tällaisen erilaisen kohtelun.
- 26 Mainitun tuomion 79 kohdassa todetaan, että kansallisen tuomioistuimen on tulkittava kansallista oikeutta mahdollisimman pitkälle kyseessä olevan primaarioikeuden määräyksen sanamuodon ja tarkoituksen mukaisesti ja ottaen huomioon kansallinen oikeus kokonaisuudessaan ja soveltaen siinä hyväksytyjä tulkintatapoja asianomaisen määräyksen täyden tehokkuuden takaamiseksi ja sellaiseen ratkaisuun päätymiseksi, joka on määräyksellä tavoitellun päämäärän mukainen.
- 27 Jos ZMVR:n ja asiaa koskevien määräysten riidanalaista sääntelyä on siis jätettävä soveltamatta niiden unionin oikeuden vastaisuuden vuoksi, kansallinen tuomioistuin voisi lähteä siitä, että kyseessä on tapaus, josta ei säädetä erityislaissa, ja soveltaa toissijaisesti NSORZ:aa, kuten kantaja vaatii.
- 28 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin pelkää, että sitä ja kaikkia tuomioistuimia sitovan VKS:n tulkintatuomion, jonka mukaan NSORZ:aa ei voida soveltaa toissijaisesti, koska ZMVR:ssä ei ole lainaukkoa, soveltaminen johtaisi yötyötä tekevien poliisien ja palomiesten erilaiseen – epäedulliseen – kohteluun muihin poliiseihin ja palomiehiin, jotka eivät tee yötyötä, ja yötyötä tekeviin yksityisen sektorin työntekijöihin nähden, ilman että tällainen erilainen kohtelu perustuu kohtuulliseen ja objektiiviseen perusteeseen, toisin sanoen lainsäädännössä hyväksyttävästi tavoiteltuun päämäärään.
- 29 VKS:n tulkintatuomiossa erilainen kohtelu oikeutetaan nimittäin unionin tuomioistuimen tuomion C-262/20 74 kohdassa tarkoitettulla oikeudellisella syyllä. VKS:n näkemyksen mukaan ”lainsäätäjän tarkoitus on, että riippumatta vuorokaudenajasta, johon työpäivä sijoittuu, työajan – päivällä tai yöllä – kesto on sama, nimittäin 8 tuntia päivässä”, ja lainsäätäjä on ”laatiessaan ja hyväksyessään [ZMVR:n] ottanut huomioon virkasuhteen erityisyyspiirteet ja

kansalaisten yhdenvertaisuuden lain edessä siten, että sisäministeriön työntekijöiden tekemän yötyön haitallisia vaikutuksia kompensoidaan asianmukaisilla korvausmekanismeilla”.

- 30 Tuomion C-262/20 76 kohdassa unionin tuomioistuin kuitenkin totesi tällaisesta oikeudellisesta syystä, että – ellei tarkistuksista, jotka ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tehtävä, muuta johdu – se ”ei kuitenkaan näytä vastaavan hyväksyttävästi tavoiteltua päämäärää, jolla pääasiassa kyseessä oleva erilainen kohtelu voitaisiin oikeuttaa”.
- 31 Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen näkemyksen mukaan tähänastisesta tarkastelusta ei ilmene mitään sellaista, joka mahdollistaisi toisenlaisen päätelmän. Lainsäätäjä ei ole ottanut riittävästi huomioon juuri virkasuhteen erityispiirteitä ja kansalaisten yhdenvertaisuutta lain edessä, koska edellä kuvatut kyseiset korvausmekanismit eivät liity tosiasiallisesti suoraan yötyöhön, jota vuorotyötä tekevät sisäministeriön työntekijät tekevät.
- 32 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoo näin ollen, että sen on esitettävä unionin tuomioistuimelle edellä mainitut ennakkoratkaisukysymykset.

TYÖASIAKIRJA